

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 555/2026
26.05.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Јасмине Васовић, Слободана Велисављевића, Бојане Пауновић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лажно пријављивање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аните Турковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 261/23 од 10.09.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 218/25 од 12.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аните Турковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К 261/23 од 10.09.2025. године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 218/25 од 12.12.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док се у осталом делу, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К 261/23 од 10.09.2025. године окривљени АА је оглашен кривим због кривичног дела лажно пријављивање из члана 344. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се наведена казна нећа извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности не учини ново кривично дело.

Окривљени је на основу члана 261. и 264. ЗКП обавезан да на име паушала плати суду износ од 7.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и да оштећеном ББ накнади трошкове кривичног поступка и то изабраног пуномоћника, адвоката Емира Калића о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем, док је на основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећени ББ упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 218/25 од 12.12.2025. године, ставом првим, одбијене су као неосноване жалба јавног тужиоца ОЈТ у Новом Пазару и жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Новом Пазару К 261/23 од 10.09.2025. године је потврђена. Ставом другим, одбачена је као недозвољена жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Основног суда у Новом Пазару Кв 446/25 од 17.09.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Анита Турковић, због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде или их преиначи и донесе ослобађајућу пресуду за окривљеног и накнади трошкове кривичног поступка окривљеном у износу од 60.000,00 динара, на име подношења захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, а у преосталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови побијаним пресудама учинили битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, односно истиче да је наступила реалативна застарелост кривичног гоњења и да је суд требало да решењем обустави поступак или донесе одбијајућу пресуду. С тим у вези наводи да је од момента када је окривљени поднео кривичну пријаву дана 24.01.2020. године, до момента када је поднет оптужни предлог против окривљеног дана 26.01.2023. године, протекао рок од три године, а јавно тужилаштво унутар рока од три године није предузимало никакве процесне радње којима би прекинуо ток застарелости. Бранилац даље наводи да процесне радње које су предузимане и то саслушање окривљеног АА пред ОЈТ у Новом Пазару, дана 13.12.2022. године, у предмету Кт 283/22, као и дана 09.06.2022. године и дана 30.08.2022. године у предмету Кт 55/22, су предузимане поводом другог догађаја у вези одбацивања кривичне пријаве поднете од стране окривљеног против ББ решењем ОЈТ Нови Пазар Кт 30/21 од 14.12.2021. године, а не у вези догађаја на коме су засноване осуђујуће пресуде за окривљеног, те изводи сопствене закључке да није било прекида тока застарелости.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване.

Кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика чини онај ко пријави одређено лице да је учинило кривично дело за које се гони по

службеној дужности, а зна да то лице није учинилац тог дела и казниће се затвором од три месеца до три године.

Одредбом члана 103. став 1. тачка 5) Кривичног законика је прописано да се кривично гоњење не може предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године.

Одредбом члана 104. Кривичног законика је прописано: ставом 1. да застарелост кривичног гоњења почиње од дана кад је кривично дело извршено; ставом 3. прописано је да се застарелост прекида сваком процесном радњом која се предузима ради откривања кривичног дела или ради откривања и гоњења учиниоца због учињеног кривичног дела; ставом 4. је прописано да се застарелост прекида и кад учинилац у време док тече рок застарелости учини исто тако тешко или теже кривично дело; док је ставом 5. прописано да сваким прекидом застарелост почиње поново да тече.

Из списка предмета произлази да је кривично дело за које се против окривљеног АА водио кривични поступак извршено дана 24.01.2020. године, да је кривична пријава Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару за кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ против окривљеног АА поднета дана 11.03.2022. године. Из списка даље произлази да је окривљени испитан пред јавним тужиоцем ОЈТ у Новом Пазару – Одељење у Сјеници, на записницима о саслушању осумњиченог Кт 55/22 од 09.06.2022. године и од 30.08.2022. године, а након тога је испитан пред ОЈТ у Новом Пазару на записнику о саслушању окривљеног (осумњиченог) Кт 283/22 од 13.12.2022. године, због основа сумње да је учинио кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ, као и да је ОЈТ у Новом Пазару, Одељење у Сјеници Кт 16/23 (КТ 55/22) од 26.01.2023. године поднело оптужни предлог против окривљеног због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ.

Полазећи од наведеног, по налажењу Врховног суда ток застаревања кривичног гоњења у конкретном случају, прекинут је процесном радњом која је предузета у циљу гоњења учиниоца – испитивањем окривљеног пред јавним тужиоцем ОЈТ у Новом Пазару – Одељење у Сјеници, на записнику о саслушању осумњиченог Кт 55/22 – дана 09.06.2022. године.

Према томе, од момента извршења кривичног дела које је окривљеном стављено на терет (радња предузета дана 24.01.2020. године), застарелост кривичног гоњења је прекинута предузимањем процесне радње – испитивања окривљеног пред јавним тужиоцем ОЈТ у Новом Пазару – Одељење у Сјеници дана 09.06.2022. године, па није протекао законом прописан рок из члана 103. став 1. тачка 5) Кривичног законика, а то је време од три године, имајући у виду да се кривични поступак има посматрати као једна целина у погледу предузетих процесних радњи и динамике предузимања истих у законским роковима, сходно цитираним одредбама члана 104. став 3. 4. и 5. Кривичног законика.

У конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, с обзиром да по оцени Врховног суда, ни у једној фази поступка није долазило до прекорачења рокова из члана 103. и члана 104. Кривичног законика.

Бранилац у образложењу захтева нумерише и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али исту образлаже наводима да окривљени није учинио кривично дело. С тим у вези истиче да за постојање овог кривичног дела морају бити испуњена два кумулативна услова, да је пријављен неистинит догађај и да пријавилац зна да пријављује лице које није учинило радње лажног догађаја, па се даље у захтеву бранилац опширно бави утврђеним чињеничним стањем и даје сопствено виђење догађаја, којим наводима захтева, бранилац оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости нумерише и битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводима да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати. Међутим наведену повреду образлаже истицањем као незаконитих доказа решења ВЈТ у Новом Пазару Кт 78/20 од 19.10.2020. године, којим је одбачена кривична пријава коју је окривљени поднео дана 24.01.2020. године против ... ББ и повратнице од 20.10.2020. године, те се у захтеву бави чињеничним питањима да ли је повратница потписана, чији је потпис на њој, шта је у свом налазу и мишљењу у погледу потписа на повратници закључио судски вештак графолог, те да решење тужилаштва никада није ни достављено окривљеном и не може производити правно дејство, којим наводима захтева, бранилац оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа у смислу одредбе члана 440. ЗКП.

Поред тога бранилац окривљеног истиче повреду одредбе члана 427. став 5. ЗКП, члана 432. ЗКП и 433. ЗКП, као и члана 16. став 1. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 440. ЗКП, члана 427. став 5. ЗКП, члана 432. ЗКП и 433. ЗКП, као и члана 16. став 1. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле нису дозвољени разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Поред тога, супротно наводима захтева за заштиту законитости, Врховни суд указује да је у овом кривичном предмету против првостепене пресуде изјављена заједничка жалба од стране окривљеног и његовог браниоца, те се не може прихватити став одбране да другостепени суд није одлучио поводом жалбе окривљеног и да предмет није правноснажно решен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Татјана Вуковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић